

පළමුවන දේව ප්‍රකාශනය

යෙසායා 55:10-11

යෙසායා දිවැස්ප්‍රසාදි තුමන්ගේ පොතෙන් ගත් පාඨයෙකි.

“අහසින් වසින වැස්ස පොළොව සරුසාර කර ධාන්‍ය ලබාදෙයි.”

“අහසින් වැටෙන හිම හා වසින වැස්ස නැවත හැරී ගොගොස් පොළොව සරුසාර කර, පැළ නංවා, කරල් හටගත්වා වසුරන්නාට ධාන්‍ය ද මිනිසාට ආහාර ද ගෙන දෙයි. එලෙස මා මුවින් නික්මෙන වචන මා වෙත ම හිස් ව ගොපැමිණ මාගේ අදහස් සඵල කර නියමයන් සිතුවරට ම ඉටු කරයි.”

දේව වාක්‍යය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්තෝත්‍ර වේවා.

පිළිතුරු ගීය

ගීතාවලිය 65:9-13

පිළිතුරු: සරු බිමේ වැටී පැළ වූ බීජ මහත් සේ ඵල දරන්නේ ය.

ගීය: ඔබ පොළොව දෙස බලා, එයට වැහි වස්වා, එය සරුසාර කරන සේක. අහස් ගත දිය දහරින් පිරී ඇත. ඔබ පොළොව මෙසේ පිළියෙළ කොට ධාන්‍ය සපයා දෙන සේක. එහි හිවිටි බොහෝ සේ දියෙන් පොඟවා පස් පිඬලි සමතලා කරන සේක.

ඒ පිට බහුල ව වැසී වස්වා, පොළොව බුරුල් කර එහි වගාවට ආසිරි දෙන සේක. ඔබ වැසී වස්වා රට සරුසාර කරවන සේක; ඔබ සැරිසරන තැන සාරත්වය උතුරා යන්නේ ය.

පාඨකරයේ තණ බිම සරුසාර වනු ඇත; කඳු හෙල් ප්‍රීතියෙන් උදම් අනනු ඇත. තණ බිම එඵ බැටඵ පවිටිවලින් පිරී ඇත. මිටියාවත් ධන ධාන්‍යයෙන් සපුරාලන සේක. ඒවා ප්‍රීතියෙන් කුළුමන් වී ගියයි.

දෙවන දේව ප්‍රකාශනය

රෝම 8:18-23

පාවුලු තුමන් විසින් රෝමවරුන්ට ලියන ලද හසුනෙන් කොටසකි.

මවා ඇති මේ සක්වල වුව ද දේව සුත්‍රයාණන්ගේ පහළවීම අධික ආශාවෙන් සුල සුලා බලා සිටියි.

මේ ජීවිතයේ දුක් වේදනා, අපට මතු එළිදරව් වන්නට යන මහිමය සමඟ කිසි සේත් සැසඳිය ගොහැකි ය යි කල්පනා කරමි. මවා ඇති මේ විශ්වය වුව ද දේව සුත්‍රයාණන්ගේ එළිදරව් වීම සුල සුලා බලා සිටියි. මන්ද, විශ්වය, ශුන්‍යතාවට යටත් කළ තැනැත් වහන්සේ එසේ කෙළේ, විශ්වයේ කැමැත්තෙන් නොව, එසේ යටත් කළ උන් වහන්සේගේ ම බලාපොරොත්තු සහගත කැමැත්තෙනි. ඒ බලාපොරොත්තුව නම් මවා ඇති මේ විශ්වය ජරාපත් වීමේ වහල්කමෙන් මිදී දේව දරුවන්ට හිමි මහිමාන්විත නිදහස ලැබීම ය. මවා ඇති මුළු විශ්වය මේ දක්වා ම ප්‍රසව වේදනාවෙන් කෙදිරිගානා බව අපි දනිමු. එපමණක් නොව, ආත්මයාණන් වහන්සේ කෙරෙන් වන දීමනාවේ නාඹුල් පල ලැබූ අපි ද, අපේ කායික මිදීම වන, සුත්‍රකමට පිළිගනු ලැබීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් අප තුළ ම සුසුම් ලමු.

දේව වාක්‍යය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්තෝත්‍ර වේවා.

සුසුවත් ජය නද

ආලේඪයා! ආලේඪයා

“අවංක පිරිසිදු සිතකින් දේව වචනය අසා පිළිපැද නොපසුබට විරූයෙන් එල දරන්නෝ භාග්‍යවත්තයෝය”යි ස්වාමීන් වහන්සේ වදාරණ සේක.

ආලේඪයා!

මතෙව් තුමාගේ ශුද්ධවූ සුවිශේෂයෙන් උපුටා ගත් කොටසකි.

“වසුරන්තෙක් වසුරන්තට ගියේ ය.”

එදින ම පේසුස් වහන්සේ ගෙදරින් නික්ම ගොස් මුහුද අද්දර වැඩහුන් සේක. අති විශාල සමූහයක් උන් වහන්සේ වෙත රැස් වූ බැවින් උන් වහන්සේ ඔරුවකට තැඟි හිඳගත් සේක. මුළු ජනකාය වෙරළෙහි සිටියහ. උන් වහන්සේ ඔවුන්ට බොහෝ දේ උපමාවලින් පහදා දෙමින්, මෙසේ වදනු සේක: “බලන්න, වසුරන්තෙක් වසුරන්තට ගියේ ය. ඔහු වසුරන කල මෙසේ සිදුවිය: බිජු සමහරක් මග දිගේ වැටිණි. කුරුල්ලෝ අවුත් ඒවා අවුලාගෙන කෑහ. සමහරක් පස තුනී ගල් බිම්වල වැටී, පස ගැඹුරු නුවූ බැවින් වහා ම පැළ විය. එහෙත්, හිරු තැඟුණු කල, ඒවා දැවී මුල් තැනි බැවින් වියළී ගියේ ය. අත් සමහරක් කටු ගස් අතර වැටිණි; කටු ගස් වැටී ඒවා යටකර දැමී ය. තවත් සමහරක් සරු බිමෙහි වැටී එකකින් සිය ගුණයක් ද එකකින් සැට ගුණයක් ද එකකින් තිස් ගුණයක් ද බැගින් පල දුරී ය. සවත් ඇත්තෝ සවත් දෙත් වා!

“එවිට ශ්‍රාවකයෝ අවුත්, “ඔබ වහන්සේ ඔවුන්ට උපමාවලින් කතා කරන්නේ මන්ද?”යි ඇසූ හ. උන් වහන්සේ මෙසේ උත්තර දුන් සේක: “ස්වර්ග රාජ්‍යය පිළිබඳ අබිරහස ඔබට දන්වා දී ඇත. එහෙත්, ඔවුන්ට එසේ දී නැත. යමෙකුට ඇත්තේ ද ඔහුට දෙනු ලැබේ; පමණක් වඩා ඔහුට ලැබේ. යමෙකුට තැත්තේ ද ඔහුට ඇති දෙයත් ඔහුගෙන් ගනු ලැබේ. එහෙයින් ඔවුන් දක දකත් නොදක්නා නිසා ද, අස අසාත් නොඅසන නිසා ද, වටහා නොගන්න නිසා ද ඔවුන්ට උපමා මගින් කතා කරමි. මෙසේ, යෙසායාගේ දිවැස් කීම ඔවුන් කෙරේ ඉෂ්ට වනු ඇත. එනම්: ‘ඔබ අස අසාත් තේරුම් නොගන්නහු ය; දක දකත් නොදක්නහු ය. මේ සෙනඟගේ සිත් අඳුරු ය; ඔවුන්ගේ කන් වැසී ඇත. ඔවුන්ගේ ඇස් පිය වී ඇත. එසේ නොවී නම්, ඔවුන් ඇසින් බලා, කනින් අසා, සිතින් තේරුම්ගෙන හැරෙනු ඇත. මම ද ඔවුන් සුවපත් කරමි’ යනු යි. එහෙත්, ඔබට ඇසින් පෙනෙන නිසා ද, කනින් ඇසෙන නිසා ද, ඔබ භාග්‍යවන්ත ය. සැබැවින් ම මම ඔබට කියමි, බොහෝ දිවැස්වරයන් ද දහැම අය ද ඔබ දකින දේ දකින්නත්, අසන දේ අසන්නත් ආසා වූ නමුත්, ඔවුන් ඒවා දුටුවේ වත්, ඇසුවේ වත් නැත.”

“එබැවින් වසුරන්තා පිළිබඳ උපමාව තේරුම්ගන්න. යමෙක් රාජ්‍යය පිළිබඳ පණිවුඩය අසා එය වටහා නොගනී නම්, ඔහුගේ සිතේ වැසුරු දේ තසුරා අවුත් පැහැරගනියි. මග දිගේ වැටුණු බිජු යන්නෙන් අදහස් කරනුයේ එවැනි අය ය. පණිවුඩය ඇසූ කෙනෙහි ම එය සතුවත් පිළිගනින්නත්, සිත්හි තැත්පත් වී තැනි බැවින්, මද කලක් පැවත, පණිවුඩය නිසා හිංසාවක් හෝ පීඩාවක් හෝ පැමිණි වහා ම කෙනෙක් පැකිළී වැටෙකි. ගල් බිම්වල වැටුණු බිජු යන්නෙන් අදහස් කරනුයේ එවැනි අය ය. පණිවුඩය අසා, මේ ජීවිතයේ කරදරවලින් ද වස්තු මායාවෙන් ද පණිවුඩය යටපත් වීම නිසා, කෙනෙක් පල නොදරකි. කටු අතර වැටුණු බිජු යන්නෙන් අදහස් කරනුයේ එවැනි අය ය. පණිවුඩය අසා එය වටහා ගෙන සිය ගුණයක් ද හැට ගුණයක් ද තිස් ගුණයක් ද බැගින් කෙනෙක් පල දරති. සරු බිමෙහි වැසුරු බිජු යන්නෙන් අදහස් කරනුයේ එවැනි අය ය.”

සම්දාණන් වහන්සේගේ සුභාරංචිය මෙසේ ය. ක්‍රිස්තුහි ඔබ වහන්සේට ප්‍රශංසා වේවා.

ලබන ඉරුදින දේව ප්‍රකාශන සඳහා <http://sinhalagospel.lk> වෙත පිවිසෙන්න.